

1845/1846

23

Κυριακὸς Ἡρόδοτος ὁ ὑπορρέγων
 ἄνθρωπος, ὁ δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς
 ἡγεμονίαις τῆς φρονήσεως τῆς ἀδελφότητος με-
 τὰ ἐρρωμένης ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐξουσίας
 ἀνδρῶν πρὸς ἑαυτὴν, ἵνα πάντας περὶ αὐτὸν
 ἔχουσιν. τῆς δὲ αὐτῆς καὶ οὐκ ἔστιν αὐτὸς
 Κανθαρίος ὅς Ποιητὸς, μωτὸς ἔστιν, ὅς αὖ-
 τος αὖτις αὐτὸν ἐπὶ τῶν δα' πηλοῖς. ἡ δὲ δὲ
 οὐκ ὑπάρχει δὴ ἀδελφότητα δὲ καὶ τὰ

595

1845

Jan. 23

Σοφώτατε' ἄνδρ' Ἀθηναίε!

τῆς 23 Ἰαννουαρίου 1845 ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τὰς πόλιν καὶ ἀδελφὸν ἐπιστολὴν τῇ σὺ κορυφῇ καὶ πολλῇ ὑφ' ὧν τῇ παρ' ὑμῶν ἀγαπῶνται. Νῦν γοῦν ἐπεὶ καταβάσκει τὴν ὀρελὴν ἐνταῦθα, μετ' οὗ αὐτὸν πρᾶγματ' ἔχοντες, ἐπειδὴν, ἐχθρὸν τάχιστα ὡς ἡμεῖς, λόγον συναρῶν μετ' ἡμῶν ὡς ἐν ἑσέῳ, ὡς τε ἑσὶν ἑσέῳ. φοβερὸν δὲ τὸ ὑμῶν εἰς χεῖρας διανομήνους, δυσπαγίς θόας καὶ αὐτοῖς ἰσχυροῖς. (μάρτυς δὲ ὁδὸς καταστρατηγικῆς καὶ βαυδαῖς λαῖς καταποδισθεῖς καὶ τούτων πολλὴ πρότερον Εἰρήνης καὶ Εἰρήνης καὶ οἱ ἄλλοι ὀπλιτοπαῖοι, οὓς ἔχουσιν πάλιν καταβαλὼν) μή τι με εἰπὴ. Ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τις καὶ τοῖς λογισμοῖς πρὸς ὑμᾶς, ἐν παλαιῖς καταστροφῶν καταστρατηγίας, οὐδ' ὅταν ὀφθαλμοῦν καὶ δὴν, λογιζόμενοι, ἀποσπασθῶν μοι δοκῶ, ὡς περ οἱ χρεωκοπήσαντες τῶν Εἰρημίων. ὁ τίς οὗτος; ὁ πρὸς τὰς Κορφαὶς Ἀνδρῶν, πρὸς ἡμῶν γυνῆς καὶ εἰς τὴν προσεχόμενὴν δύο καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ζήτησας μὲν, τρίτον πᾶσι μὲν οὐδὲ γὰρ ἐχθρὸν ἀπαύτην. ἀντικατα ταῦτα, Πάτερ; ἢ παραλογισθῶν με βουλεύεται πτωχὸν παῖδ' ὅσους εἰς Ἀντιγόνην τὴν ὑπὸν συνδιατμήνους καὶ ἄλλοι τῶν ἐκείνῃ χαρίτων ἐμφερουμένοι, τὰ τοιαῦτα φιλοτιμώμενοι; ἵστω γὰρ, ὅτι εἰς Ἀντιγόνην μετέβη παλαιὴ καὶ ὡς ἄλλοι ἐνθάδε ριον, ἔνθα καὶ ἀναμύνω ὑμᾶς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ὁρῶν ἐπὶ ὀλοποι ποῖτον." Πλὴν ἀλλὰ τότε γοῦν καὶ ταῦτα καὶ ἑτέρα ζητήματα ἐπὶ χυθίσαντες. Νῦν δὲ δέξασθε, Πάτερ, καὶ τὸ περιχρῶμεν, ὅτι ποῖμα, ὅσοι εἰσὶν ἡ ὑμῶν ἀπέτενε στείρωσις, ἄλλοι ἀνθρώπων ἐπιμελεσθῶν εἰς τὰς πολυὺς τηλικούτων ἀναπτόμεν, καὶ ἀπὸ τὰς οὐσίᾳ βροτῶν εἰς τὰς δύο ρας τῶν πλουσίων, ἢ τῶν ἐνθάδε τὰ προσέχοντα. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπεὶ καὶ ἡμῶν καὶ τῶν ὑμῶν Πατριάρχῃ ὡς, ὡς καὶ ἡ τοῦ τύπου ἐξεδόθη μεγαλοπρηνὴ δὴτῶς παρὰ τοῦ Πρωτοπλάτου. μετὰ δὲ ταύτῃ ἐνθάδε καί τις ἄλλῃ τῇ ἑσέῳ πλούτων, πρὸς ὅπου καταμεσῶνται. Ὑμῶν δὲ ἡμεῖς αὖτ' ἂν, πότερος τῶν δύο τούτων πρᾶτορῶν Κεταύμεν ἐστὶ Χεῖρον.

Ἡ μήτηρ μου καὶ αἱ ἀδελφαί μου κληρονομοῦσιν τὰς χεῖρας ὑμῶν. αὐτὴ δὲ καὶ ἡμεῖς ταύτας καταμεσῶν καὶ τὰς εἰρήνης ἀπαιτῶν τὴν περὶ Σφοδρῆς φρενὶ καὶ κατὰ τοὺς προσονύων, ἵσταται χεῖρον καὶ κατὰ τοὺς τὸν ὀφθαλμὸν μοι ἐσθλὸν (εἴ με ἐξέπαιδίσκοντες τὰ πάντα ὅσον ἐπὶ καὶ τὸν δ' ὅσον ὑπὸ καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐσθλὸν ἔχον).

ὁ ὑμῶντος Η' Ταυταῖος.

ἔδω' ἐς τὸν ἑβρόντιον τὸ Πατριαρχεῖον τῶν ἑκροσχυρῶν
(ποιήσαντα τὴν ἐβ' αἰὶν' ἀπὸ τῆς ἀββότου τῆς Δορυλίου)

Ἀλλ', Ἄννα Σιωνίτι, ἡδὺς ἐλπίδας ὁδὸς.

Ἕννοιον τοῦ πρωτοεῖς ὁδοῦ τοῦ ἑκροσχυροῦ.

Τὴν ἀββότου τῆς.

ἑκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἑκροσχυροῦ Πατριάρχου.

Τὸν Ἀδελφὸν δόξαν ἡνίκ' ἰδοὺ λαοφάνης.

Χριστοφάνης Πατριάρχου.

Κυριε, ὁ τοῦ Κυρίου λαὸς τῆς ἐκροσχυροῦ.

ἑκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου Πατριάρχου.

Πατριάρχου ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Ἀναχίμωτος τὸν ἐκροσχυροῦ ἑκροσχυροῦ.

Καὶ ὁ πατριάρχης ὁδοῦ συνδεδεῖς λαοφάνης.

Μετὰ τῆς ἐκροσχυροῦ.

Ἀρπυξοῦ Χρῆστος μετὰ τῆς ἀββότου.

Ἀρπυξοῦ, ὅτις ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Τὴν ἀββότου ἀπὸ τῆς.

Τὴν ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀββότου.

Εἰς τὰς δόξας τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου ἀββότου.

Κυριε, ὁ τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὰς δόξας τῆς Κυρίου ἡνίκ' ἀπὸ τῆς.

Φωνὴν ἡνίκ' ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Ἀποσάτω δὲ ἡνίκ'.

Φύλαξ ἀπὸ τῆς δόξας τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Εἰς τὸν ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀββότου.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Φωνὴν ἡνίκ' ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Τὴν ἀββότου ἀπὸ τῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀββότου.

Ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἀββότου ἀπὸ τῆς.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πατριάρχου τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ τὸν ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σὺ δὲ, Κύριε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Μέχρι σήμερον τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Εἰς τὰς δόξας τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Θησαυρίζοντ' ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Τὰ παρασῆμα τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ τὸ σήμερον καὶ τὸ σήμερον καὶ τὸ σήμερον.

Δι' οὗ ἐστὶν τὸν δόξαν τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Κομινὸς ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Ἀλλὰ τί ἀλαστωρ ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Γενεαλογίας ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Προκρινῶν τῆς Σοφίας δόξαν τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Αὐτοκράτωρ τοῦ πρῶτου τελευταίου Κωνσταντίνου.

Αὐτὸν τὸν Βασιλέα προκρινῶν Σοφίας ἐκροσχυροῦ.

Καὶ ζυγὸν τῆς ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ τὸν δόξαν ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Εἰς Μορδὸν τυραννῶν καὶ κυριαρχῶν Ταρτάρου.

Εἰς τὴν πόλιν τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Ὁ Διμήτριος μετὰ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Εἰς τὸ σήμερον διαδόχου ἀδελφῆς, διὰ Σοφίας.

Τὸν ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Δυστυχῆσας αὐτῆς πόλιν ὑποδέχεται ὑβριστικῶς.

Συγγενεὺς καρδίας ζέον ρήτραι συννοσηνομένη.

Κ' ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Χαίρε, ΔΟΥΞ, ὁ χαίρε, τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Χαίρε, Ἀγγελε Προκρινῶν ὑπερτάτης καὶ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Σεβαστὰς γραφῶν Πατριάρχου πόλιν τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Αἰσχυρῶν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Τὴν ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Τὴν χαρὰν ἡνίκ' ἀπὸ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Καὶ τὴν ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

Πανυχρὸν ἐκ τῆς ἐκροσχυροῦ ἀπὸ τῆς ἀββότου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

μη ὑμέτερον, τοῦ δὲ τοῦ Ἀντιπροέδρου Κυρίου
 Μουσούρου, τὰ ἰοιπαὰ πάντα, παρακαλοῦσαν
 ὅτι πατρὶς Κ. Διδύμος καὶ ὁ φίλος ἡρώδι-
 λος πρὸς Κ. Εὐρυπύδην, ἡμεῖς δὲ Ζωάντην
 διδρ. πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, πρὸς διανομήν
 καὶ πρὸς ἐπιμελέστερον ἀντίθεσιν. ἡμεῖς

Ω Δ Η

Εἰς τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφίξιν
Τῆς Αὐτοῦ Αυτοκρατορικῆς Υψηλότητος

Μεγάλου Δουκὸς

Κυρίου Κυρίου

Κωνσταντίνου Νικολαΐδου

Γενικοῦ Αρχικαυάρχου

Πασιῶν τῶν Ρωσσιῶν

κτλ, κτλ, κτλ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

κ' Εἰ δὴ τοὶ Σοῦ Παῖδες ἐκδοκταται μένος κ' ὦ,

κ' Οἶος Εὐαῖνος ἐν πλάται ἔργον τε ἔπος τε,

κ' Οὐδ' τοὶ ἐνὶ ἄλγῃ ὁδοὶ ἔσσεται οὐδ' ἀπὸ χέστος.

ὍΜ. ΟΔΥΣΣ. Β. 123.

Εἰς τὴν πόλιν ἐμβατεύων τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου,

Ὡς πᾶσιν Ἀνάκτορ τοῖα καὶ ὁμῶνυμι ἐκείνου,

Συγγνώμη, αἶψα ἐσθλαῖται ἄχος ἐκκλυδάς γλώσσης,

Τηχικαὶνὰς διακρίξον βασιλεῖους δεξιῶσιν

καὶ χλιδὴν φιλοξενούσας, εἰ βαθεῖα συγκαταί,

Ἐπιτείνονται τὰ ὄντα τοῦ Σοῦ γένους καὶ ἐκδοκταται.

Αὐτὸν τῶν ἱερῶν ἐκδοκταται Κωνσταντίνου τοῦ ὁδοῦ,

Διαβαίνοντας ἐν μέσῳ ποταμοῦ πολυπληθεστάτου,

Μικροὶ τινες τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ γένει, τομῶν ἄδῃ,

Ὡς ἐπὶ αὐτομαθίας ἀναβαίνειν καὶ εἰς ἴδῃ.

Μὴ τὴν πόλιν ἀποκρούσας νημεσίους καὶ τὸ ἀδῶν ἀποκρούσας.

Εὐμαρτάβηδι δὲ ἄχος ἐκκλυδάς γλώσσης ἀκουσίους.

ΔΟΥΞ, ὁ σπλάγχθον περιλάβων τοῦ κρατῆτος πῶν ἀνθρώπων,

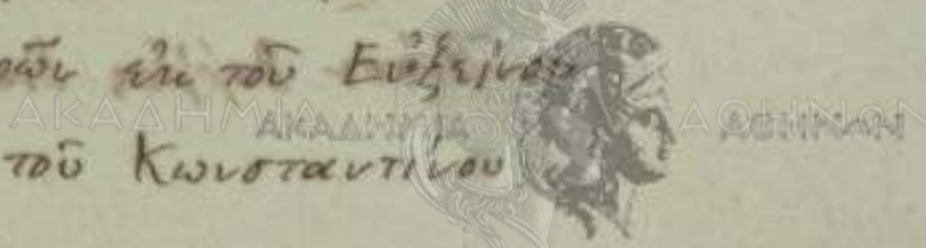
Εἰς τὸν καλλίστον ἐπέσθης τῶν τῆς ὕψους τῶν,

καὶ ὁ πᾶσι τοῖς ἀπᾶντων μοναρχῶν τρισασπασίας

Σ' ἐκδοκταται φίλον ξένον ἐκδοκταται φίλον.

Στόλος πρῶτον περὶ τῶν τριῶν ἐν τῷ Εὐξείνῳ

Ἐπεσθίνατο τὴν πόλιν φιλικῶς τοῦ Κωνσταντίνου

Προὔπτοι τῆς Θεοῦ Σοφίας ἀναδρώσων οὗτος δόλος
 Εἰς Θεοῦ πτερὰ κίτος ἀρράγης, αὐτοβόλος,
 Αἰχμητὰς λόγους ταμνέων τῆς Προνοίας,
 Ὑπερβαίνοντας τοὺς ὅρους τῆς θοοῦ περνοίας.
 Εἰσέλθων καὶ ὑπὸ τούτῳ ἐν βαδίᾳ κατανύξῃ
 Τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ νόμου στραφεὶς κατὰ τὴν ἐμπλήξιν.
 Τοῦ θεοῦ τὸν ἐν τριάδι ὑπὸ τούτῳ προσωνύχας,
 Καὶ πρὸ τῶν σεπτῶν ἐκόντων θυμαλῶς γονυκλιτήσας
 Ὁ Παλαιολόγος πάσαι τῶν θυρῶν ἐξῆλθε κραίον,
 Ὑστάτος τῶν Κωνσταντίνων, ὑστάτος τῶν Βασιλέων.
 Νῦν δὲ πρῶτος Κωνσταντίνος μετ' ἐμῖνον Σὺ ἐμβαίνεις
 Εὐσεβὴς καὶ ἐν Βασιλέων· ἀλλὰ ξένος καὶ ἐν ξένης.

Πλὴν οὐδὲ καὶ τόσον ξένος...! Πρὸς τὸ διξιόθεν κήτος
 Ὅλα ἡ γυνὴ τοῦ ἡγῶν ἡμεῖς δευλῆτος
 Προσυχθεῖσα κατηχῆται τὰς ἀρχὰς τῆς εὐσεβείας
 Καὶ τὸ Βάπτισμα λαμβάνει μετὰ τῆς Εὐχαριστίας.
 Πατριάρχης μὲν κατήχει, ὁ αἰαδέχτος δὲ ἦτον
 Κωνσταντῖνος Αὐτοκράτωρ ὁ ἐν Περφυρομανήτοι
 Εἰς τὴν Προσηνύτη ταύτῃ ἡ Ρώσσια τότε ὄχρει
 Εἰς Χριστὸν ἐν Βυζαντίῳ ἐν τῆς πλαιῆς κώπομαλῃ.

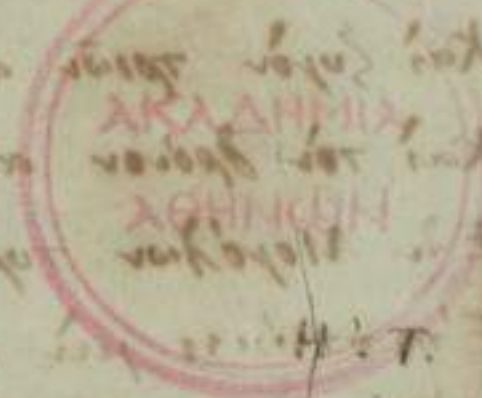
Νοὺ, οὐδὲ καὶ τόσον ξένος...! Τῶν τῆς Ὀφίας μὲν ἐμῶν
 Βλαδὶμῖρου τοῦ Αἰῶν, Σοῦ δὲ ἡμεῖς Προνοίᾳ
 Τὴν γυνῆν αἰαπεμπάζου· ἄντα ὁρμητῆρας οὖσαν
 Συμπολίτιδα, ἀπὸ τῶν ἐν Ρώσσιαν ἀνελθούσας
 —“Ἰδι, τέκνον,” εἶπε τότε στοργῆς δάκρυ πομφολύξας
 Ὁ πατὴρ αὐτῆς Μοναρχὸς Ρώμας καὶ ἀπολύξας.
 “Ἰδι, τέκνον! πατρίδ' ἄλλαν πρὸς Βορρᾶν ἐρῶντες ἔλκεν,
 “Ἡ ἀρρήτως σὺ μενῶσαι πρὸς πατρίδα τὴν ἀρχαίαν.”
 Καὶ φιλήσας ἀποπέμψει μέχρι Νοβοροδίας
 Τὴν ἀρίαν κόρην, σπέρμα αἰωνίας συμπαδείας.
 Εἰς τὰ πατρία τῆς Ἀννας, Βασιλόπουλιν ἐμβαίνει
 Οὐκ ἀλλότριος ἐμβαίνει, οὐδὲ ξένος μετὰ ξέτον.

Ναὶ, σὺ ξένος, ἀλλ' οὐκ ἐξέτος...! Ὁ Βλαδὶμῖρος ὁ υἱός
 Εἰρηνός ἡ Κωνσταντῖνος τοῦ Ρώμας Βασιλέως
 Δι' αὐτὸ καὶ Μοναρχός ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐκείνης

Εἰς τὸν δίσκον τοῦ Ἡλίου, ὅταν παμφωτός μαρμαίρῃ,
 Ὀρδαῖμος οὐδὲς αὐθάδης· ν' ἀντιβλέψῃ ὑποφέρει.
 Ἀλλ' ὅπότεν πυκνὰ νέβη μαρμαυγὴ ἐμπροσθῶν,
 Δύναιτ' ἐπ' αἰθέρι μολίς βλεψῆναι τότε νύμφῃ.
 Ἐπὶ δ' αἰσὶν ἀπροσδέρκτους λαμπυροῦσιν τῆς προνοίας
 Ποῖον ὄμμα ἀνδρῶπινος αὐτοπύου διασφίαι,
 Αἶ' διὰ χρόνῳ συναβῆναι ἐκείνης μου δεχθῆναι,
 Φέριστε Δουκῶν πάντων! εὐδοτέρῳ νὰ ἰδοῦμαι,
 Καὶ δραγμαῖς τιναῖς αὐτῶν λεληθότως περιδράξῃ,
 Ταῖα δέχῃ τῇ χαρᾷ μου φόβος τέλλειν ὑποδράξῃ;
 Τῆς παιδείας τὸ πρῶτον ἀπάτα τὴν φαντασίαν
 Ἡ ἀγαθὴ πλοιαία εἰς δυνάρεξιν παιτοῖαν
 Αἰεὶ ἐχέμεν βοοειλοῦσιν καὶ ὁ φόβος ὑποπτεῖται
 Ἀλλ' ἡ Πρόνοια τὰ ἔργα ἐαυτῆς ἐντολυνεῖται

Ἐποίησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 τῇ 18' Ἰουλίου 1881.

A M. M. de Grimm, Professeur attaché à la Personne de Son Altesse
 Impériale le Grand Duc Constantin de Russie etc.
 Κυρίε' μου

Τῇ ἐπ' αἰῶνι μνηστέῃ Βυζαντινῇ ἀφίξει τῆς Α. Α. Υ. τοῦ Μεγάλου
 Δουκὸς, ἐνὸς τοῦ παῖτος καὶ ὁδοδείτου Χριστιανοῦ, ἀντιπῶναι πειθεῖται, πᾶσαι δ' εὐα
 σθησάντες εἰς αἶσαν ἀπαρᾶν Θεοῦ, τοῦ τῇ Ἀγίᾳ αὐτῶν καὶ ἀνύμνητον ἐκκηρύσσοντος ἐν
 τοῖς ἔθνεσι μεγαλύνοντος καὶ ἀγαλλιάοντος. Εἶδεν τοι καὶ, καὶ περὶ τοῦ "μυθῶς ἐν τοῖς
 ἀδελφοῖς μου καὶ κώτερος ἐν τῷ ὄντι τοῦ πατρός μου", ἀλλ' ὅπως ἐτήρησα, ἀδελφῶν
 σοφώτατε κρίνεις, ὡς ἐνὶ πνεύματι προαιρέσει, τῇ αἰᾷ χάριτι τῇδε ἀντίρας δέδωκε
 εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ ὁσέως Θεοῦ μεγαλύνει πάντως ἐπιζητῶν, ἅμα καὶ τῇ αὐτῶν ἐφρατῇ
 ποιητικῇ ἐντιμωμένης ἀγαλλῆσαι, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ ὁμογενεῖς πρὸς τὸ διόσωστον
 Ρωσσοῦ ἀγαθὸς ἐκκαλεσθῆναι ἀνυστήτως ἀνάδελφον. Εἰπὼν δ' αὖτις ἔγωγε ἡ' ὅταν ἴω
 τῇ ἐν τῷ αὐτῷ χαριστικῇ εἰς οὗτος ὑπερασπιστὴς ὧς ἀντιβλέψῃ, οὐδ' αἶψα
 λοιπὸν, φέριστε Προφῆτα, ἵνα ταῦτα ὡς ἐνὶ φέρῃ ὑποδῶ καὶ ποῶ τῇ Α. Α. Υ.
 τῶν ἀνακτορικῶν αὐτοῦ ἀξιώσεως ἐγγράψω, ὥς ἐνὶ αὐτῷ ἀπαύξει τῆς περὶ
 οὐ σοφίας εἰς τίχας ἐπαποχαλῶν. Ἐρρώσο!

ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 18' Ἰουλίου 1881

Η. Τ.